

Zdravíme pana
A. CHANAJE,
Pennsylvania

50 centů

TELEFONY:
(312) 749-1891
(312) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVI

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK 5. ŘÍJNA 1989 - Čís. 72

THURSDAY, OCTOBER 5, 1989

Další Východní Němci nacházejí útočiště v Praze

PRAHA. Československo - Několik set východních Němců proklouzlo kolem československé policie, aby našli útočiště na vyslanectví Západního Německa zde, v neděli, den po tom co tisícům jejich spoluobčanů bylo dovoleno odejet do Západního Německa.

Po celý den policie rozmístěná v ulicích kolem vyslanectví zastavovala lidi, aby ověřila jejich identifikační dokumenty a vracela ty, kteří se vykazali dokumenty Východního Německa. Ale jak se den protahoval, mnohým východním Němcům se podařilo vyhnout se policistům, buď to pěšky nebo v taxi nebo v autech řízených turisty ze Západního Německa, kteří jaksí improvisovali druh podzemní dráhy.

Pozdě odpoledne asi 250 vých. Němců včetně 50 dětí se dostali k vratům pozemků vyslanectví, kde přecházeli, sem a tam vrhající pohledy na policisty, kteří udržovali vzdálenost.

Pak, právě před setměním, západoněmecký vyslanec Hermann Huber přišel ke dveřím vyslanectví a ohlásil: "Zatím Vás necháme přijít dovnitř."

S jásotem a smíchem proudili vých. Němci dovnitř.

Další přicházeli na vyslanectví tímže způsobem v neděli večer.

Pokrač. na str. 5

Uzákonění svobody tisku v sovětském parlamentu

Chicagská Tribune z konce září přináší delší článek o schválení navrženého zákona o svobodě tisku ve výborech nového sovětského parlamentu v rámci glasnosti. V článku se správně konstatuje, že nový zákon o svobodě tisku se stejně zdaleka nemůže rovnat tomu, pod čím se svoboda tisku rozumí na Západě. Přesto je dobré se s obsahem celé zprávy seznámit.

Tři parlamentní výbory v tichosti schválily navrhovaný zákon o tisku, který dovoluje každému občanovi nebo skupině občanů vydávat noviny, časopisy nebo knihy a zakazuje vládní cenzuru tisku před publikováním. Navrhovaný zákon říká ve svém úvodním prohlášení: "Tisk a jiné prostředky masového informování jsou svobodné. Cenzura masových sdělovacích prostředků není povolena."

Ačkoliv sovětská novináři, kteří se podíleli na sestavení znění tohoto zákona, o něm mluví jako o nejdůležitějším rozšíření tiskové svobody v sovětské historii, návrh také vytváří systém vládní tiskové registrace, která by mohla podle některých kritiků být použita k likvidaci disidentských vydavatelů tiskových orgánů nebo knih.

Pokračování na str. 2

Zklamaly černé církve černou Ameriku

Cal Thomas, Human Events

Na konci programu na ABC, "Černá a bílá Amerika" 29. srpna, řekl korespondent George Strait: "Ztrácíme kontakt nejen jeden s druhým, ale také ztrácíme kontakt s některými věcmi, které nás držely pohromadě jako národ posledních 300 let."

Jedním z nejsilnějších pout, vážících černé občany, byly jejich kostely - předmět, který byl v dokumentáři krátce odbyt. Ten se soustředil místo toho na bílý "rasismus" jako kořen každého problému černých občanů.

Není pochyby, že rasismus zůstává vážným problémem Ameriky, ale někteří prominentní mezi černými vidí úpadek ve vedení církvi jako další kritický element v problémech černé obce.

Kristine Bailey, která má svou vlastní firmu pro veřejné vztahy v Los Angeles, chce reformaci v černých kostelích a návrat ke kořenům, z nichž prýštila moc a cíla, kterou kdysi měli.

Pokrač. na str. 11

Východní Němci, doufající v cestu na západ, sedí před západoněmeckým vyslanectvím v Praze, v neděli a čekají, až se dostanou dovnitř. Ačkoliv policie blokovala vchod, stovkám se podařilo vyhnout se jí a vklouznout k vyslanectví.

Invaze Československa očima Maďarů

Prosíme o prominutí za útok proti Slovensku je psáno v nadpisu k titulnímu článku v maďarsky psaném magazínu REFORM (vydávaném v Budapešti) ze dne 30. června tr., a dále v něm stojí: Kdy Maďarsko odsoudí invazi Československa v roce 1968? Ptali se tak někteří z Čechoslováků, setkavši se před několika málo týdny se dvěma našimi reportéry. Nuže dobrá, ujímáme se první iniciativy, abychom odsoudili "přátelskou bravuru" a reformy potlačující akci naší armády a žádali lid Československa o prominutí. Abychom zobrazili tuto "bratrskou asistenci" v plné nahotě, vynasnažíme se

Pokračování na str. 4

VÁLKA PROTI DROGÁM JE NUTNÁ V D. C. Liberální retorika o drogách je fraškou

M. Stanton Evans - Human Events

Trvalo to pouhých asi 15 minut obrátit "válku proti drogám" presidenta Bushe v další mírný výraz pro "Politiku jako obvykle" na běhu řeky Potomac. Presidentův návrh je silně v Bushově tradici - opravdová manažerská snaha dosáhnout lepších výsledků děláním trochu více než děláme již teď. Něco z toho - stavba více vězení, lepší provádění zákona v bytových projektech - se může ukázat dobrým, ale v návrhu zákona není nic, co by naznačovalo jakýkoliv druh

Pokračování na str. 5

Stát navíc si zřejmě také ponechá jako protizbraň kontrolu dodávání papíru pro tisk a tiskárenského zařízení, i když neoficiálně vycházející noviny nalézají ve zvýšené míře nezávislé prameny, od nichž dostávají zmíněný materiál.

Navrhovaný tiskový zákon je dlouho očekávaným pokusem zajistit legální záruky pro podporu politiky glastnosti nebo otevřenosti presidenta Michaila Gorbačova.

Zákon má také poskytnout reportérům široká práva k získání neklasifikovaných vládnoucích informací a má vytýčit nové tiskové povinnosti, včetně požadavků zveřejnit opravy mylných informací a dále chránit ty prameny zpráv, jimž byla slíbena anonymita.

Zákonodárce, který dal k dispozici kopii navrhovaného zákona, řekl, že zákon byl schválen asi před dvěma týdny na společné schůzce tří komisí, které mají autoritu se tímto problémem zabývat: jde o výbor pro otázky glastnosti, zákonodárny výbor a výbor pro vědu, vzdělání a kulturu.

Navrhovaný zákon o svobodě tisku byl dán k dispozici dalším zákonodárcům, aby se k němu mohli vyjádřit a sdělit své připomínky, a potom bude zveřejněn a bude o něm debatováno v celém parlamentě. Zákonodáři vyjadřují naději, že zákon projde v parlamentu v listopadu.

Tiskový zákon je jedním z několika návrhů, jež přislíbují učinit ze začínajícího parlamentu zkušební půdu pro ústřední otázky týkající se komunistické moci a ideologie.

Další navrhovaný zákon schválený pracovní skupinou a podporovaný jedním z hlavních Gorbačovových poradců má zajistit široká práva na vytváření skupin, včetně opozičních politických stran.

Gorbačovův spolupracovník Georgi Šachnazarov řekl reportérům, že si nemyslí, že by jiné strany měly být zakázány, i když osobně věří, že systém více stran by mohl rozptýlit energii země v době krizí.

Pracuje se také na znění dalšího zákona, který by rozšířil definici majetku a dovolil trh s cennými papíry a jiné formy nestátního vlastnictví. Někteří zákonodáři chtějí uzákonit soukromé vlastnictví půdy a továren, stavíce se tak proti marxistické zásadě, že výrobní prostředky patří výlučně do rukou státu.

Sovětská ústava nyní slibuje svobodu tisku, ale tento slib nebyl nikdy vtělen do zákonů nebo prováděn v praxi. V posledních několika letech bylo vidět, jak vzkvétá prozkoumávající zpravodajství a objevuje se neorthodoxní mínění v úředním tisku ruku v ruce s dramatickým rozšířením nezávislých publikací. Ale toto vzkříšení tiskové svobody stále je ještě na hony vzdáleno západnímu standartu svobodného tisku.

Některé publikace vydávají neúředně povolené organizace, ale s tichým dovolením místních autorit. Jiné publikace, mezi které patří disidentské politické žurnály a náboženské tiskoviny, tištěné na domácích tiskařských strojích nebo kompjútrech, mohou často volně vycházet, ale při jiných příležitostech zase zasahuje policie nájezdy do domovů vydavatelů nebo znepokojováním vydavatelů.

Korespondent vládních novin Izvestija a člen parlamentního výboru pro otázky glastnosti Anatoly Jezelev vysvětlil význam a důležitost navrhovaného tiskového zákona:

"Jednotlivá osoba může na podkladě tohoto zákona začít vydávat svůj vlastní tiskový orgán - noviny, žurnály a podobně. Se stanoviskem zákona Pravda se nebude lišit od jiných publikací."

Každý možný vydavatel se musí zaregistrovat u místních autorit, které mohou zakázat vydávání publikací nebo jejich vydávání zastavit na dobu jednoho měsíce, když tyto publikace by podněcovaly k válce nebo k rasismu, propagovaly etnickou nebo náboženskou nesnášenlivost, vyzývaly k "násilnému převratu nebo změně současného státního a veřejného pořádku" nebo k jiným kriminálním aktům anebo by otiskovaly státní tajemství.

Jezelev řekl, že toto zastavení vydávání publikací nebude ponecháno na svévolném rozhodnutí byrokratů, nýbrž že bude definováno, co je škodlivé, a dojde-li k rozporu, rozhodne soud.

Dále řekl, že nový tiskový zákon bude znamenat konec současného systému, kdy státní censor měl právo přehlédnout každý materiál určený k vydání ještě před vlastním jeho zveřejněním.

Chicago Tribune, September 28, 1989

ZPRÁVY ZE SVĚTA

PRAHA - Československo

Minulou neděli se nový do set jdoucí počet Východních Němců dostal před západoněmeckou ambasádou v Praze navzdory úsilí československé vlády jim v tom zabránit. Policisté v neděli hlídali v ulicích kolem vyslanectví a zastavovali kolemjdoucí, po nichž chtěli osobní doklady. Kdo měl východoněmecké dokumenty, nebyl do blízkosti vyslanectví puštěn. Přesto se skoro 250 Východním Němcům podařilo užít prohlídky osobních dokladů ať už šli pěšky nebo jeli taxíkem či byli před západoněmecké vyslanectví dovezeni západoněmeckými turisty. Před soumrakem byli noví východoněmečtí uprchlíci vpuštěni dovnitř vyslanectví samotným ambasadorem Hermanem Huberem. Rada těchto nových uprchlíků prohlásila, že přijeli do Prahy poté, co se v sobotu dozvěděli ze zpráv o odvezení dřívějšího několika tisícového počtu Východních Němců z Prahy a Varšavy do Západního Německa. Není ovšem jisté, zda dohoda uzavřená mezi Východním a Západním Německem a potvrzená i Polskem a Československem se bude vztahovat na tyto nové uprchlíky. Je docela možné, že Východní Německo zamezí svým občanům volně cestovat do Československa, které je vlastně jedinou cizí zemí, kam Východní Němci snadno cestovali. V neděli přijelo do Západního Německa skoro 5.500 Východních Němců šesti vlaky z Prahy; další vlak s asi 800 východoněmeckými uprchlíky přijel z Varšavy. Východní Německo ohlásilo, že tito lidé byli ze země vypovězeni, protože podle prohlášení východoněmeckého zahraničního ministerstva se jednalo o nezodpovědné a protispolečenské občany, zrádce a kriminálníky.

ARANYAPRATHET - Thajsko

Mluvčí Khmer Lidové národní osvobozovací fronty Abdulgaffar Peang-Meth oznámil, že 5000 bojovníků této organizace, která v koalici ještě s dalšími dvěma skupinami bojuje proti současné kambodžské vládě, zahájilo útok proti pěti městům a jiným postavením vládních vojsk podél dálnice 69. Partyzáni se zmocnili tří měst a 10 jiných vládních pozic. Druhá organizace oddaná vůdci odporu princovi Norodomovi Si-

hanoukovi ohlásila, že se připojila k Khmer osvobozovací frontě v rámci generální ofenzivy a že její členové se podíleli částečně na bojích. Sihanoukův mluvčí Bounthy Ung řekl, že komunistická frakce Khmer Rouge, jako třetí z koalice, se k bojům nepřipojila. Velitel armády Lidové osvobozovací fronty generál Dien Del řekl mimo jiné, že protivládní bojovníci chtějí zjistit, jak silná je kambodžská vláda, kterou chtějí donutit k vyjednávacímu stolu. Národní osvobozovací fronta tvrdí, že má více než 16.000 ozbrojených příslušníků. Nejsilnější partyzánskou skupinou v koalici je komunistický Khmer Rouge, který má mít podle odhadů západních znalců ve zbrani mezi 30 až 40 tisíci příslušníků. Vpád těchto protivládních skupin do Kambodže byl umožněn odchodem vietnamských okupačních vojsk. Přesto ale vedoucí protivládních frakcí tvrdí, že v Kambodži stejně zůstaly tisíce Vietnamců.

TAIF - Saudská Arábie

Členové libanonského parlamentu se poprvé zase po více než jednom roce sešli na neutrální půdě v Saudské Arábii, aby prodiskutovali reformy, o nichž arabští zprostředkovatelé věří, že zvrátí dosud trvající příměří ve stálé politické řešení. Při zahájení zasedání mluvčí parlamentu Hassan Husseini varoval přítomných 62 zákonodárců, že když schůzka nebude úspěšná, Libanon se znovu dostane do občanské války a hrozí mu zničení. Navržená dohoda, na které spolupracoval saudský ministr zahraničí princ Saud Faisal, obsahuje politické reformy favorizující libanonské muslimy a předkládá též hrubě načrtnutou časovou lhůtu pro odchod syrských vojsk ze západní části Libanonu. Princ Faisal před zahájením zasedání uvedl, že přípravné znění dohody je otevřeno dodatkům a že nejdůležitější věcí je politický dialog.

Czechoslovak Daily Herald
Established 1891 **The Denní Hlasatel**
6426 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
Tel.: (312) 749-1891 and 749-1898
Second class postage paid at Berwyn, Ill.

Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (Ceny předplatného):

		KANADA: in U.S. dollars	
		DAILY	
DAILY and SUNDAYS (Denní a nedělní)	SUNDAYS ONLY (nedělní pouze)	and SUNDAYS (Denní a nedělní)	SUNDAY ONLY (nedělní pouze)
3 months 22.00 dol.	12.00 dol.	3 months 28.00 dol.	14.00
6 months 40.00 dol.	22.00 dol.	6 months 50.00 dol.	25.00
12 months 78.00 dol.	40.00 dol.	12 months 95.00 dol.	45.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za zmiňovanou adresu účtujeme 1.00 dolar.

OVERSEAS: in U.S. dollars

3 months	32.00	18.00
6 months	60.00	30.00
12 months	115.00	58.00

PEACE WITH
FREEDOM

Východní Němci prchají přes mad'arskou hranici na západ

P. B. -rfe/m.

Přes Mad'arsko se pokouší dostat na západ stále větší počet občanů Východního Německa. Chtějí uniknout tvrdému režimu Ericha Honeckera, který se nemíní řídit příkladem sovětských reforem, a dostat se do Západního Německa. Cesta přes Mad'arsko se mnoha potenciálním uprchlíkům zdá nejschůdnější, zvláště vzhledem k tomu, že Mad'arsko odstraňuje pohraniční zátaras na hranici s Rakouskem. Jenže věc není tak jednoduchá. Mad'arsko zároveň zůstalo kontroly v několik kilometrů hlubokém pohraničním pásmu, aby svým spojencům ve Varšavské smlouvě naznačilo, že jeho západní hranice není jen fiktivní čarou. Východoněmečtí občané, zadrženi při pokusu o nepovolené překročení mad'arsko-rakouských hranic dostávají do pasu razítka, kterými se jim odnímá právo pobytu v Mad'arsku. Takto postižení turisté se musí vrátit do NDR, kde mohou úřady na základě mad'arského vypovědicího razítka zjistit, že držitelé pasů se pokusili o útěk na západ, a mohou je trestně stíhat. Řešením není ani žadatelství u západoněmeckého zastupitelského úřadu, kde hledá také rostoucí počet východoněmeckých občanů, a to nejen na velvyslanectví v Budapešti, ale i v Praze a na jiných místech. Diplomatičtí zastoupení spolkové republiky jsou sice povinna vydat východoněmeckým žadatelům západoněmecké doklady, protože podle západoněmeckých zákonů existuje jen jedna německá státní příslušnost; nové doklady však k vycestování na západ nestačí. Chybí v nich totiž, vrátíme-li se ke konkrétnímu příkladu Mad'arska, mad'arské vízum a razítko vstupní pohraniční kontroly, bez nichž nemohou majitelé nových pasů z Mad'arska legálně vycestovat.

Lidé, kteří se v těchto dnech uchylují na západoněmecké velvyslanectví v Budapešti, jsou většinou turisté chycení při pokusu o překročení hranic. Dny, které jim zbývají do nuceného návratu do NDR využívají k tomu, aby se pokusili zjistit, zda by jim západoněmečtí diplomaté mohli přece jen nějak pomoci dostat se na západ. Spolková vláda a její zastoupení v cizině však pro ně nemohou přímo nic udělat. Bonn se všechny takové případy snaží řešit jednáním s východoněmeckou vládou a varuje východoněmecké občany před lehkovážnými pokusy o útěk.

Úspěch mnoha pokusů o útěk přes mad'arsko-rakouské hranice však patrně bude i nadále lákat další východoněmecké občany navzdory tomu, že počet zadržovaných mnohokrát převyšuje počet těch, kteří se dostali na rakouské

území. Od května se touto cestou podařilo uprchnout několika stům východních Němců. Pokud NDR zcela nezruší možnost individuálních cest do Mad'arska, bude se celá věc muset řešit novým způsobem. Mad'arsko chce sice nadále brát ohled na východoněmeckou vládu, ale musí také brát ohled na domácí a zahraniční veřejné mínění. Několik mad'arských opozičních skupin už vrácení neúspěšných potenciálních uprchlíků východoněmeckým orgánům odsoudilo a tato praxe je také v rozporu s konvencí o uprchlících Organizace spojených národů. Podle této konvence, k níž Mad'arsko přistoupilo koncem června, mají signatářské státy poskytovat azyl uprchlíkům, kterým v jejich vlasti hrozí pronásledování z politických, náboženských nebo rasových důvodů. Několik mad'arských činitelů v posledních dnech naznačilo, že Mad'arsko je ochotno zkoumat žádosti o azyl i ze strany východoněmeckých občanů, že však bude přísně zkoumat, zda se skutečně jedná o politické uprchlíky, kteří byli doma vystaveni pronásledování. To je ovšem téměř absurdní dilema - podle jakých měřítek mají úředníci komunistického Mad'arska rozhodovat o tom, zda ten který občan komunistického Německa trpěl pro své přesvědčení nebo původ? Kromě toho nechtějí žadatelé o azyl zůstat trvale v Mad'arsku, ale chtějí se dostat do Západního Německa. Jak řekl plukovník Karoly Nagy, šéf cizineckého odboru mad'arského ministerstva vnitra, je to vše pro Mad'arsko neřešitelný problém, jímž se především musí zabývat obě německé vlády.

Mad'arsko má ostatně už jeden dostatečně velký problém s uprchlíky, a to s rumunskými občany, především Mad'ary ze Sedmihradska. K napětí mezi Budapeští a Bukureští začátkem srpna také přispělo to, že mad'arská televize vysílala interview s bývalým rumunským králem Michaelem, který ostře napadl režim prezidenta Ceaušeska. Ani vztahy k Československu nejsou v pořádku, a to kvůli sporu o soustavu vodních děl Gabčíkovo-Nagymaros. Za těchto okolností by se vláda v Budapešti ráda vyhnula dalšímu konfliktu, tentokrát s Východním Německem.

POTŘEBUJETE

koupit, prodat, pronajmout, hledáte či nabízíte zaměstnání? Hledáte seznámení?

Volejte přímo naše odd.

MALÝ OZNAMOVATEL-
Classified

(312)749-1891 nebo 749-1898

5. října 1989

Denní Hlasatel 3

Východoněmečtí uprchlíci

LUBLAN - Jugoslávie

Parlament jugoslávské slovinšské republiky přes varování federálních autorit schválil převážnou většinou klíčové ústavní dodatky, včetně dodatku, který dává republice právo odloučit se od Jugoslávie. Další dodatky dávají slovinšskému parlamentu právo kontrolovat jugoslávskou armádu v této republice v době míru a omezit možné uvalení stanného práva v oblasti federálními autoritami. Všechny dodatky byly schváleny poměrem hlasů 246 ku 1. Proti této akci Slovinců se konaly demonstrace v sousedních republikách - v Srbsku a v Montenegru. Slovinský prezident Janez Stanovnik prohlásil, že slovinský lid demonstroval v této válce nervů, že je schopen být pánem svého osudu. Federální jugoslávské orgány nepřímo varovaly, že schválení těchto dodatků by mohlo vést k vyhlášení stanného práva v oblasti. Mluvčí slovinšského parlamentu Miran Potrč však na to odpověděl, že neexistují žádné ústavní prostředky zavést stanné právo na Slovinsku. Protestující v jiných jugoslávských republikách tvrdili, že takové změny ve slovinské ústavě jsou zaměřeny proti jednotě Jugoslávie. V hlavním městě Montenegra v Titogradě demonstranté žádali svržení slovinšských vládních představitelů. Slovinská republika má 2 milióny obyvatel, což je asi 8 procent celkového počtu obyvatelstva Jugoslávie. Oblast byla přivtělena k Jugoslávii v roce 1918.

VARŠAVA - Polsko

Podle dokumentů zveřejněných v nedávných dnech si rumunský prezident Nicolae Ceausescu zavolal 19. srpna o půlnoci polského vyslance, aby protestoval proti polské nekomunistické vládě a při té příležitosti navrhl společnou akci zemí varšavské smlouvy na obranu socialismu. Ceausescu rovněž prohlásil, že jako komunistická strana, jako socialistická země, nemůže považovat ustavení nekomunistické polské vlády jen za vnitřní záležitost Polska. Oba dokumenty - polská diplomatická zpráva o tomto incidentu a odpověď polské komunistické strany - byly zveřejněny v novinách Solidarity Gazeta wyborcza a přeneseny polskou tiskovou agenturou PAP.

Zprávy AMERICKÉ

WASHINGTON - Spojené státy

Bushova administrativa omezuje finanční fondy pro americké úřadovny nikaragujských bojovníků za svobodu - contras. Akce je částí amerického pokračujícího úsilí donutit, aby se političtí představitelé contras přemístili do Střední Ameriky.

Na výroční schůzi Mezinárodního měnového fondu a Světové banky bylo zamítnuto, aby Číně bylo uvolněno 780 milionů dolarů v půjčkách a v jiné pomoci. Tyto finanční transakce byly zastaveny po potlačení hnutí za demokracii. Ačkoliv kongres nemá žádné přímé slovo v záležitostech Světové banky, zájem členů kongresu o porušování lidských práv v komunistické Číně zřejmě také ovlivnil rozhodnutí měnového fondu i banky. Výbor domu reprezentantů pro bankovní otázky minulého úterý odhlasoval rezoluci stavící se proti poskytnutí půjček a technické pomoci Číně v důsledku porušování lidských práv, z něhož se stalo neustále pokračující utiskování. Bushova vládní správa se za toto rozhodnutí postavila, i když jinak všeobecně dává přednost obnově normálních obchodních vztahů s Čínou.

Z BAT'OVÝCH HESEL

"Zaměstnavatel, který naučil lidi vydělávat, naučil je jen třetinu toho, čeho je člověku třeba uměti, aby se mohl státi hospodářsky nezávislým."

"Jsem přesvědčen, že největší ztráty v průmyslu a obchodě vznikají nesprávným stanoviskem, které zaujímá člověk k své práci, svým spolupracovníkům a k svým zákazníkům."

"Pozvedněte člověka a náš hospodářský život se zvedne sám."

"Povinností občana je vládnout - ne hubovat."

"Stejně jako chci, aby každý člověk v naší továrně si byl sám ředitelem, přál bych si, aby každý občan naší obce si byl sám starostou."

Úvahy a projevy

uvést vše, co víme, do poslední podrobnosti.

Podle výpovědi jistého plukovníka KGB dorazila bulharská armáda do Komárna (zda na maďarské či čs. straně z výpovědi neplyne. Překl.) v autobusech coby turisté. Zde se převlékli do sovětských uniforem a vyzbrojili sovětskými zbraněmi, takže, takto zaopatření, se mohli připojit k našim na této "slavné válečné stezce". Na to, že dva z našich maďarských důstojníků odcizili z ministerstva vnitra dossier Gustáva Husáka, včetně jeho soudních dokladů, hrdi být nemůžeme.

* * *

Bulhaři přišli jako turisté, oblékli se do sovětských uniforem a vyzbrojili sovětskými zbraněmi. Slovensko zahaleno černým flórem, ponořeno do tmy. . .

* * *

Komunistické kádry plukovníkovi na krku - Soudruzi, musíme produkovat nepřátele! - Agenti maďarské komunistické strany v uniformách plukovníků - Heslo zběhů z maďarské armády: Směr Rakousko! - Tajná akce! - Výměna potravy v plechovkách za alkohol.

Aby se zmocnili rádiostanice Dunaj, sestavil útočník narychlo četú, sestávající z jednoho obojživelného tanku, tří obrněných vozidel, průzkumné čtyři a čtyři důstojníků.

Úsek cesty, která nás dělila od cíle, byl snadno a rychle zdolán. Když nás nakonec spatřili dva civilní strážníci, skryli se v budově. Prorazit železné brány bylo pro náš tank hračkou. Vojáci v obavě, že na ně z budovy zaútočí, stáhli svůj zadní ochranný voj a společně vzali rádiostanici v pouhých 30 vteřinách. Pět členů personálu bylo přinuceno postavit se čelem ke zdi, ruce nad hlavou. Když pak sesbírali samopaly, pistole a střelivo, důstojník, velitel přepadové jednotky, dopravil tranportem všechny zajaté do Nitry a na policejní stanici je předal operativní skupině. Maďarská divise, která se zmocnila rádiostanice, svěřila velení této plukovníku zdravotní služby, dr. Rencezovi.

Během dalšího dění dopouštělo se politické oddělení armády jednoho přehmatu po druhém. Důvod snad spočíval v tom, že strana kradmo vpašovala do štábu brigádního generála Lakatoše dva skalní komunisty, tajemníka komunistické strany v Nogradu a předsedu oblastní rady této v Reves. Tentokrát hráli roli plukovníků a ve svých

funkcích se dopustili svými politickými zásahy řady hrubých omylů. Snažili se vnutit lidem to, co sami považovali za "správné názory". Jistotně nelze přičíst náhodě, byl-li později plukovník Oláh (z ústředního sekretariátu oblastní pobočky komunistické strany) jmenován zástupcem ministra vnitra.

Co ti dva v první řadě chtěli bylo, za každou cenu vyprodukovat kontrarevolucionáře a jich skupiny, aby se mohl podat důkaz o tom, že v Československu protisocialistické hnutí mělo věci pod kontrolou a že bylo s pomocí a z návodu organizováno protirevolučními silami.

V tom neuspěli.

Krátce po odvezení zajatých se dostavil na radiostanici - přiletěl sem vrtulníkem - plukovník Csizik, jeden z příslušníků politického oddělení velitelství divise. Když se dověděl, co se tu přihodilo, vrátil se na velitelství, kde ve svém hlášení uvedl, že na rádiostanici Dunaj, se zmocnili kontrarevoluční skupiny.

Takto informováni, dali si jeho nadřízení předvolat velícího důstojníka bojové jednotky, který se vrátil z Nitry, kam dopravil zajaté, a žádali po něm, aby se vrátil a přivezl je zpět, kde budou fotografováni se zbraněmi v rukou, na důkaz, že jde o kontrarevolucionáře. Důstojník odmítl tak učinit, čímž vzájemný poměr mezi politruky nahoře a bojovou jednotkou utrpěl trhlíny.

Pokud jde o vztah obyvatelstva k našim vojákům, je nutno popravdě uvést, že tito byli vystaveni z jejich strany četným násilným činům, obzvláště poté, co komusi napadlo vyslat z Maďarska na Slovensko agitátory s úkolem přeškolit domorodý lid.

Celé šiky kolaborantů z řad místních komunistů, ve městech a z oblastí, v uniformách důstojníků, se snažili seč byli věnovat se této činnosti, leč setkali se s nezdarem. Mnozí dostali od občanů napráskáno, v nejednom případě přišli o své ruční zbraně, když jim byly konfiskovány.

Děly se to velké věci. Jak dny mýjely, víc a víc našich maďarských vojáků se pokoušelo o útek do Rakouska. Všichni byli chyceni, narychlo dopraveni do Budapešti (v ulici Gyorskocsiho, sídlo vojenského soudu) a odsouzeni na 15 roků do vězení.

Ani o tragické události nebylo nouze. V jedné slovenské vesnici, osídlené občany maďarské národnosti, těžké vozidlo ženijního praporu rozdrtilo dvě malé děti skrčené kdesi v příkopu. Voják, jeden z průzkumu, nešťastnou náhodou zastřelil svého druha. Další a další nehody, a počet nespokojenců v řadách armády vzrůstal. Hlášení jednotek přinášela další svědectví o tom, že demoralisace v armádě je na vzestupu a nelze ji zastavit. Věci dospěly tak daleko, že kádrový velitel divise, vida kam to vede, veřejně prohlásil, že budovat socialismus na hrotech bodáků není prostě možné. Vyneslo mu to domácí karcery a výplach mozku u náčelníka generálního štábu v Budapešti. Pak o něm dlouho nebylo slyšet.

Na dotaz, kolik pobírají jejich vojáci denního žoldu, dozvěděli se příslušníci maďarské armády od sovětských důstojníků, že ten činí 30 rublů denně; vymohli pak si, že i jim byl stanoven v přibližně stejné hodnotě, v maďarských penězích.

Politické oddělení mělo plné ruce práce, když začalo se soupisem těch občanů a jejich předáků, kteří tou či onou formou projeví odpor k okupaci. Ti, kteří z nich zastávali vedoucí místa, byli okamžitě propuštěni.

Také F. G., jeden z vyšších důstojníků vojenské výzvědné služby, a B. J., kapitán z oddělení obranného zpravodajství, se činili seč byli. Ve smyslu předem připraveného plánu se spolu odebrali na slovenské ministerstvo vnitra, kde je již očekával důstojník čs. policie vysoké hodnosti, a předal jim několik balíků obsahujících jednak svazek listin, týkajících se případu Gustáva Husáka z doby jeho vyšetřování, a další přísně důvěrné materiály, týkající se různých osob.

Příštího rána G., plukovník KGB, doprovázen důstojníkem z oddělení obranného zpravodajství, se dostavil do hlavního stanu velitelství divise a odnesl si s sebou Husákovu dossier i ostatní přísně důvěrné dokumenty. Schůzky tam se rovněž účastnil plukovník B. od čs. státní bezpečnosti. Od nich jsem se dozvěděl, že plukovník B. a dva příslušníci KGB zatklí 19. srpna Svobodu, tehdejšího prezidenta Československa. Zapečetěné obálky, uložené v hlavním stanu, byly zpřístupněny brigádním generálem Martinem Dzúrem, čs. ministrem národní obrany, nikoli Dubčekem a Svobodou.

* * *

Den 29. srpna 1968 byl pro naše vojáky dnem nočních můr a hrůzy. Celé Slovensko se ponořilo do temna, když všechna města a vesnice se ocitly bez elektrického proudu. Jen světla svící plápolala v oknech a černé prapory vlály ve větru. To Slovensko připomnělo výročí Slovenského národního povstání. . .

Plukovník
Přeložil: z maďarštiny A. Farkas-Gysrgypál,
z angličtiny Richard Hanzlík

Zavítáte-li do Chicaga, nezapomeňte navštívit náš obchod a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží

PANENKY - české, moravské, slovenské - 9" - \$13.50, 11 a půl" - \$15.00, 24" - \$75
ŠOHAJE - 9" - moravský - \$16.50, 9" - slovenský - \$13.50
ČESKOSLOVENSKÉ VLAJKY - 4" x 6" - \$1.25, 9" x 12" - \$2.95, 3' x 5' - \$8.95
ZÁLOŽKY DO KNIH - vyšívání stuhy s tvářmi dětí - \$3.50
BÍLE VYŠÍVANÉ ZÁSTĚRY Z ČESKOSLOVENSKA - \$35.00
6" DŘEVĚNÉ TALÍŘE S OBRÁZKY Prahy, Plzně, Bratislavy, Banské Bystrice - \$7.50
DŘEVĚNÉ KRABÍČKY - 5 a půl x 4" - malované - \$17.50
8 x 4 3/4" - vypalované - \$31.50
4711 KOLÍNSKÁ VODA - 1/7 fl. oz. - \$9.00, 3.3. fl. oz. - \$13.50, 13 fl. oz. - \$14.50, 26.5 fl. oz. - \$23.00; spray - 2 fl. oz. - \$11.50, 3 fl. oz. - \$15.00; mýdlo - 3 kusy - \$9.00
NIVEA KREM - 60 ml. - \$1.95, 150 ml. - \$3.50
ČESKÝ TEPLOMĚR - \$4.00
MLÝNKY NA MÁK - \$29.75
STROJKY NA HALUŠKY - \$14.50
KRÁJEČ NA KNEDLÍKY - \$9.50
PEROUTKY - \$1.75
NOVÉ VIDEOPÁSKY - Moravanka a Hašlerovy písničky - 90 min. - \$35.00; Slovák-Malokarpatská kapela - 60 min. - \$35.00
SLOVNÍKY - Trnka: Anglicko/český - Česko/anglický - \$6.95; Hals: Anglicko/český a Česko/anglický - \$6.50, Česko/anglická konverzace - \$3.50; Say It In Czech ("English-Czech Phrase Book") \$3.50.

SEZNAMY NA POŽÁDÁNÍ

knihy, kazety, videopásky, bylinky a koření, keramika, granáty.

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do 5.00 dol. - \$ 1.50. Od 5.00 do 25.00 dolarů - \$ 2.50. Od 26.00 do 50.00 - \$ 5.00. Od 51.00 do 100.00 dol. - \$ 7.50. Od 100.00 výše - \$ 10.00.
Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo MASTER CARD.
Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1.00 dolar poslali o 7 centů více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně.
Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc.

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, IL. 60402
Tel.: (312) 484-3459

Obchodní hodiny:

Denně od 9.30 hod. dopol. do 6.00 hod. večer
v sobotu od 9.00 hod. dopol. do 6.00 hod. večer
v neděli zavřeno

"Say No To Drugs", is the theme of the Cermak Road Business Associations 20th Annual International Houby Festival, which takes place starting on Sunday, October 1st, when the 20th Houby Day Queen will be crowned at Morton College in the annual Houby Queen Pageant.

Oct. 7th and 8th, is one of the largest Art, Craft and Food Festivals in Chicagoland. Around 200 crafters and 40 foot purveyors will be selling their wares on Cermak Road, from 6000 west to 6500 west on those two days.

In addition to this, on Sunday, October 8th, starting at 1:30 P. M. a giant Parade lasting over two hours, will take place on Cermak Road from 5600 West to 6800 West. Some 15 Shriner units, including the Black Horse Troop, will participate.

Minnie Minsoso, from the White Sox, Harry Volkman, Channel 2 weather man, Secretary of State Jim Edgar, Sheriff O'Grady, are a few of the personalities who will be getting the message of "Say No To Drugs", to the thousands of

spectators lining the Parade route. The finals of the 17th annual Horseshoe Tournament, will occur at Scoville and Cermak Road on Saturday and Sunday, Oct. 7th and 8th.

On Sunday Oct. 8th, commencing at 8 A. M., a 5K Run will start and about 9:30 A. M., a 5K Race Walk will happen, starting at 5800 West Cermak Road. Sokol Slavsky, who have participated with a contestant in every Houby Queen contest, have invited their 19 previous representatives to participate in this 20th annual Houby Day Parade on their float, as they are celebrating their 100th year in existence.

If you would like further information on the Festival or Parade, call 863-2104 or 863-8979. Attached are a list of events during the 20th Annual Houby Festival in Cicero and Berwyn.

Další Východní . . .

Noví příchozí možná působí rozpaky vládě Vých. Německa, která patrně doufala, že 11-týdenní okupace vyslanectví skončí, když bude souhlasit se Záp. Německem v sobotu, že dovolí, aby odešlo 5,500 vých. Němců a nastoupilo na zvláštní vlak do Bavorska. V neděli nebylo jasné, zdali noví příchozí jsou kryti touto úmluvou, která se také vztahovala na stovky vých. Němců na vyslanectví ve Varšavě.

Několik z nově příchozích na vyslanectví v neděli řeklo, že se rozhodli přijít do Prahy po tom co slyšeli zprávy v sobotu večer o odjezdu do záp. Německa těch, kteří byli již utábořeni na vyslanectví.

Stěhování vých. Němců na západoněmecké vyslanectví v Praze a ve Varšavě začlo opravdu když vláda ve Východním Berlíně spolu s Československem začaly jednat, aby zabránily vých. Němcům v cestě do Maďarska, které nedávno otevřelo své hranice do Rakouska.

Přes 24,000 vých. Němců překročilo tyto hranice v nedávných týdnech, aby se dostali do Západního Německa.

V neděli přijelo asi 6,399 jásajících a plačících vých. Němců ve "vlacích svobody" do Západního Německa z Prahy a Varšavy. Nějakých 5,500 lidí přijelo do bavorského města Hof v šesti vlacích z Prahy, a vlak z Varšavy přivezl asi 800 uprchlíků do Helmstedtu v severním Německu.

Vlaky byly poskytnuty Východním Německem, které tvrdilo, že uprchlíci byli "expelled" (vyloučeni). Zpráva Ministerstva zahraničí, čtená na večerních zprávách ve Vých. Berlíně oznamovala, že ti, kteří odešli jsou nezodpovědní, antisociální, zrádové a zločinci.

Jako část smlouvy se Západním Německem, která byla ohlášena v sobotu večer, vých. Němci museli cestovat v státních vlacích přes Východní Německo. Československo, které má vládu tvrdé komunistické linie, prohlásilo, že nedovolí uprchlíkům odejet na Západ z Československa.

Všechno naznačovalo, že sobotní rozhodnutí bylo pro Vých. Německo bolestné, ale že bylo nuceno nechat své občany odejít, aby se vyhnulo trapné situaci, kdyby tisíce vých. Němců zůstalo ztroskotáno na vyslanectvích Západního Německa ve východní Evropě. Přípravuje totiž elaborátní ceremonie tento měsíc k 40. výročí komunistického státu.

Východní Německo může být teď donuceno suspendovat své cestovní spojení s Prahou, ačkoliv by to dělali s váháním, protože Československo je vlastně jediná cizí zem, do které východní Němci mohou cestovat.

Z Chicago Tribune

Liberální . . .

dramatického průlomu.

Demokratická odezva panu Bushovi byla právě tak zřejmě případem "more of the same" (více toho samého): Bushův návrh není dostatečný; musíme dělat ty věci, které on navrhuje, plus jiné věci, a lépe je financovat. Zkrátka, vidíme váš návrh na kontrolu drogů a zvyšujeme vám podporu o další dva biliony.

Jako vždy, je to finanční stránka věci, která přitahuje nejvíce pozornosti a která se stala pérovým můstkem (spring board) k prosazování druhých ideologických jednání. President chce zvýšit vydání na federální kontrolu drog na \$7.9 bilionů z \$5.7 bilionů a navrhuje, aby se odsály peníze z takových programů jako je Economic Development Administration (Administrace hospodářského vývoje) a subvence na Operování veřejných bytů (public housing).

Demokrati považují krizi za záminku pro svůj oblíbený lektvar - zvýšení daní. Sen. Joseph Biden říká, že Bushův program je "laciný". Speaker Tom Foley říká, že válka se nemůže bojovat "aniž by nějaký další příjem přišel do vlády." Rep. Dan Rostenkowski to říká otevřeně: "Jestli president nebude podporovat zvýšení daní potřebných k vedení této války, obchodníci drogami vyhrají."

Jinými slovy, je to variace starého liberálního tématu: "Odpověď" je - zvýšit daně; a jaká byla otázka? Kdyby tento přístup selhal, demokrati by ustoupili do druhé řady, diktované liberální ideologií: Vztit peníze z obrany - přednostně z SDI, nebo možná z bombardéru B-1.

Takové cynické manévrování neslibuje mnoho úspěchu v boji proti drogám. Vedle průhledného pokusu využít momentální krise k dosažení jiných liberálních cílů, směr a smysl takových diskusí naznačuje federální zřízení beznadějně uváznuté v témže starém stavu myslí: Způsob, jakým rozřešit problém je, věnovat na něj více peněz.

V zápisech o postupu federální vlády je toho velmi málo, co by naznačovalo, že takový přístup k věci by problém rozřešil. Když se podíváme na utrachecké krusády minulosti - "Boj proti chudobě," AFDC, veřejné byty, městská obnova, transit - vidíme kroniku opakovaných neúspěchů, mnohé z nich zapletené do nynějšího zmatku s drogami. Proč bychom měli předpokládat, že rozšířená federální angažovanost v jiné oblasti bude mít jiné výsledky?

Takový skepticism je zvláště ospravedlnitelný ve věcech prosazování zákonů, což je zodpovědnost hlavně místních a federálních úřadů. Federální moc dosáhnout mnoho hodnotného je tu nutně omezená, neboť větší část břemene musí nést místní jurisdikce. Navíc je zřejmé, že federální vliv v této oblasti po dlouhá minulá léta, většinou skrze federální soudy, byl hluboce škodlivý.

Argument je, zdali užívání drog jako takových by mělo být zločinem, avšak i ti nejhrošlivější liberálové by souhlasili s tím, že lidé, kteří vraždí, kradou, přepadají, atd. kvůli tomu, aby měli přístup k drogám nebo pro jakoukoliv jinou příčinu, by měli být potrestáni v plném rozsahu zákona. A přece podle pravidel federální právní vědy vnučené místním agenturám pro výkon zákona je to přesně to, co se nestane.

Dík liberálním právníkům jsou drogoví a jiní zločinci stále propouštěni na naše ulice, aby získávali nové oběti. Usvědčení vražedci dostávají "parole" (jsou propouštěni na čestné slovo) nebo do zaměstnání; "Muggers" jsou propouštěni na svou vlastní záruku; drogoví "kingpins" (šéfové) jsou osvobozováni kvůli legálním technikalitám. Dokud se toto bude dít i nadále, federální biliony na "lepší vykonávání zákona" je holou fraškou.

Senátor Biden a jeho kolegové ve výboru pro soudnictví (Judiciary Committee) by měli projednat tyto problémy spíše než "žvanit" o tom, že je třeba utratit víc federálních peněz v boji proti drogám. Tím, že jsou proti dosazení přísných federálních soudců, zabránili ovšem Biden a spol. řešení našeho problému s prováděním zákona. Podle toho můžeme soudit upřímnost jejich nedávného bombastu.

Mimo soudy je tu jedna oblast místního vykonávání zákona, ve kterém federální vláda má úplnou moc - District of Columbia. Město Washington je výtvozem národní vlády a má takovou výkonnou moc a jiné praktiky, jaké federální autority uznají za dobré. Říká nám to mnoho o moudrosti těch autorit, teď, kdy je Washington plný skandálů, korupce, nekontrolovatelného užívání drog, se stupněm vražd, který je národní hanbou.

Než zasáhne daleko široko s pomocí jiným lidem rozřešit jejich problémy s drogami a s vykonáváním zákona, federální vláda by měla vyčistit ten hrozný nepořádek na svém vlastním dvorku. Washington by měl být výstavní skříň toho, jak by měl vypadat úspěšný boj proti drogám a zločinům spojeným s užíváním drog, a pak by mohl následovat zbytek země. Právě teď je hlavní město výstavištěm opačného druhu, a poučením z toho je téměř úpiná neschopnost udělat něco, co by bylo třeba udělat.

BUY U.S. SAVINGS BONDS

For the current rate call... **1-800-US-BONDS**

Jen tebe smrt mine, jestliže učiníš, jak poradím. Slyš: když začne boj, stůj tomu, kdo první na tě vrazí. Bodni ho oštěpem, života však nenič, ale obě uši mu uřezej, je uschovej, a vsedna na kuň, obrať záda. Třeskotu a ryku za sebou nedbej, nic se zpátky neohlížej a jen pospíchej útekem. Tak sám jediný se zachrániš.“ — —

Červeno po nebi zhaslo, rozlehlá bažina zčernala a zakrslé olše trčely z ní jak černé stíny. Jen ztrouchnivělé dřevo bezkoré vrby svítilo na břehu tichým, tajemným svitem.

Kolem šel Straba, domů z ouvalu. Zamyšlen, v neklidu kráčel rychlými kroky. Před ním dvorec jeho mezi velkými stromy byl temný v hlubokém stínu. Oheň již uhasl, ani svit louče se tam nerděl. Tma bylo a ticho; ale jak vešel do vrat, zaslechl zpěv.

To jeho žena zpívala, a podivný, jemu neznámý zpěv. Rázem však umkla, jak ze šera vykročil, a neodpověděla, když se jí tázal, cože to zpívá a proč zrovna té chvíle.

IV

Strach padl na pražského knížete, když uslyšel, co se po Lucku děje, že tam Vlastislav sbírá vojsko. Neklan se bál a nezmužil se, ani když mu ohlášeno, že všichni rodové, všude po všem plemeni jsou popuzeni zpupností Lučanů, že všechna země je vzhůru a chystá se do boje.

Již zařinčela zbraň ve hradě a kolem na leteňské pláni. Odevšad rozléhal se řehot válečných koní i hluk vojínů a zpěvy. Ale kníže Neklan se choulil na hradě v nejzazší jizbě, všeho se lekaje. Nemohl se vzchopiti, nevěřil, že by mohl nad Vlastislavem zvítěziti. Marně mu přátelé domlouvali. Na nemoc se vymlouval, že běsové oslabili jeho tělo i kosti. Teprve když Čestmír, jeho příbuzný, junák urostlý, krásného těla, mu trpko vytýkal, že nejedná mužsky, že všichni jsou do vojny uchystáni, že jenom na něj čekají a bez něho že pozbudou myslí, řekl Neklan:

„Nepůjdu, nemohu. Ale jdi za mne. Vezmi mou zbraň a zbroj i koně mého a veď je, ať věří, že vede je kníže.“

I vzal Čestmír knížecí zbroj, kroužkovou brni a kovovou přílbu cizího díla, pod ní kroužkovou kuklu přes uši a tváře, část přes bradu a hrdlo, i veliký štít kovem se lesknoucí, vzal na se knížecí plášť, vsedl na Neklanova bujného vrance a vyjel, provázen předními lechy, na Leteň plán, kde sešlo se vojsko.

Všichni jásali a zbraní řinčeli, když zhlédli knížete; hned počali se

stavěti v šiky, pěší i jízdní, v býčích přílbách nebo v kosmatých čepicích, s oštěpy v rukou, s praky, s luky a toulci plnými šípů s dobrými nálepy.

Zářícím vzduchem se mihaly blesky od lesklých hrotů i tasaných mečů; i náušnice v uších přemnohých bojovníků se zaleskly na slunci mihavým třpytem. Čestmír na vraném koni přehlížel vojsko, když byl za všechny vzdal oběť bohům.

Jak mečem kupředu mávl a vzkřikl junáckým hlasem, vykročili. Země duněla pádnými kroky i dusotem koní a povětrí se chvělo bojovným křikem i zpěvem. Houf za houfem táhl před Čestmírem, muži všeho plemene, dle rodů i počtu i síly své.

I byly zástupy z mužů kolika rodů, byly i zástupy z jednoho rodu ve zbrani mocného i počtem hlav silnějšího, jenž táhl sám pod znamením svého rodu.

Tak Netvořici a Tuřané, tak Čjaradiců rod i Drahelčiců, jimž říkali Holonohy, tak Běchovci, Úhonicí, tak Budčhostici i Nahorubů rod, tak Zíňané a Božkovici a nejudatnější a bohatstvím nejčelnější Vršovici a Munci a starého Těpty rod.

I táhlo vojsko „velikou cestou“ na Lysolaje a dál přes Kozí hřbety tmavých skal, a nechavše Levý Hradec vpravo, brali se chvatně proti Lučanům, aby stavili jejich zádavy a zhouby.

Ale když došli na Tursko, širou pláň, zastavil je Čestmír, neb došli, že se Lučané již blíží. Včas osadil nevelké návrší, odkud viděli nepřátelské vojsko, ano se blížilo jako černý mrak, veliké, silné, silnější, nežli bylo pražské. Vůdce však Pražanů nelekal se toho počtu. Stojí na vyvýšeném místě poblíže starého dubu, jenž o samotě tu rostl, promluvil ku svému vojsku. A vojsko naslouchalo, domnívající se, že slyší svého knížete.

„Hle, Lučanů pyšné plémě!“ mluvil Čestmír. „Co nám již mužů pobili, co dědin vyžehli, co žen a dětí odvedli! A zase již vypalují, zase nás hubí! Vyhladit nás chtějí a zotročiti. Chtějí nechtějí, musíme se jim opřít, abychom uhájili rodin, abychom nezhanobili české země. My pro svobodu, pro poslední svoji spásu bojujeme. Raději tu kosti své složíme, neb hanby mítí nebudeme, jako kdybychom utekli.“

Nebudem utíkat, zůstanem, a já půjdu před vámi. Padne-li má hlava, nic se nelekejte, vpřed se žeňte, až zvítězíte. A zvítězíte, mne tu pak, v těchto místech, kdybych padl, pochovejte.“

I vzkřiklo vojsko v nadšení a po všech houfích volali:

„Kde padne tvá hlava, i své hlavy složíme!“

Pokrač. na str. 7

„Zvítězíme!“

„Lučany pobijeme!“ —

Zatím se přivalilo na Tursko Lučanů vojsko, jízdní, pěší, všichni dobře vyzbrojení, se štíty pevně žilovanými, mnozí v brních neb alespoň ve lněných prošívanicích, vše lid bojovný, zvláště Trnovanů rod i Žlutičů i Radoniců, též Úhošťané, Chraberci a Třebčiči a všech nejdívější ze zálesí Chlumčané v huních a kožešinách, v kosmatých čepicích, s hrubými oštěpy a těžkými mlaty. A mnoho psů vedli na svorách, vlčí, zlé ovčácké i hrubé vlkodavy. Jiní nesli na ruce, na rameni dravé ptáky, sokoly krvestřeby, rarohy, kánata bělozory. Tak postavili se šikem po širé pláni tváří na poledne proti Čechům, kteří levým křídlem svého šiku osadili návrší k západu, pravým pak se opírali o lesnatá návrší nad chejnovskou dědinou.

I šel ohromný hluk ze všeho luckého šiku jako hřímání z mračen; přerůzné hlasy zuřivých zvířat, psi štěkot a lidský křik, ržání koňů a troubení rohů, že hřmot ten se rozléhal daleko po Tursku poli.

Všem v čele je! hrdý Vlastislav v kovové přílbě, v plátkové brni, maje nahý meč v ruce. Jakmile zhlédl Pražany, a že neprchají, že stojí, zastavil své vojsko a ze třmenů k němu promluvil hlasem dalekozvučným:

„Vizte ty bázlivce zbabělé! Vršků se chytají. Ale nic jim neprospějí, neboť jsou slabí, slabší nežli my a bázlivé jsou mysli. Vidíte, jak se nás bojí! Tu v rovině se nám nepostavili, toho se bojí. Hned se dají na útěk, jakmile se na ně oboříte. Žeňte na ně úprkem prudce, aby byli zdrceni pod vašimi nohama jako osení krupobitím. A psy vypusťte, ať se nachlemtají jejich krve, a ptactvo pusťte na postrach, rozplašte je jako holuby!“

Jako vystřelené šipky vyrazily smečky psů ze svor, vyrazily s divým štěkáním a letěly různobarevné, v strakatém proudu vpřed. V ten okamžik zašuměl nad Lučany mrak divokých ptáků. Pout zproštění vznegli se do výše a v divé směsici letěli vzhůru v zmatečném hemžení jako v sněhovém chumlu; a bylo slyšeti perutí šum a skřehot, hýkání, křik.

Stín padl na Lucké od živého mraku; padl, ale již dále se nesl po pláni, polem, jak ohromná černava hnala se povětřím vpřed tam, kde stál Pražanů voj.

Na zemi dole zuřivý štěkot a lání, zběsilý hafanů běh; v povětří šum a nesčetné hlasy, vše v pusté směsici, až zaléhal sluch. A za smečkami a dravců mrakem Lučanů válečný křik a troubení rohů, až přival divých těch hlasů a zvuků zalehl po širém Tursku.

Lučané zběsilí v divokém nadšení, po krvi dychtiví hnali se plání, a v čele Vlastislav vojvoda na koni s vlnající hřívou, křiče, vpřed mávaje mečem. Kolem a za ním vojínů roje, všichni v zuřivém útoku hnali se zardělí, vyvalených očí, křičíce chraptivým hlasem.

Vtom Čestmír jak balvan, když bleskem odražen s hory se valí a všechno na cestě dní a boří, pustil se s přívrší Lučanům vstříc. A za ním vojsko. Rod předháněl rod, ale v čele všech pořád jen Čestmír v knížecí zbroji. A již se srazili, a již se bijí, bodají, tepou, a Čestmír v nejhustším davu. Sekal a sekal a jako makovice padaly lučanské hlavy.

Vtom Vlastislav vyrazil z davu náhle jako blesk a rovnou se obořil na vůdce Pražanů. V divokém chumli nastal jich zápas, krutý a dlouhý. Rána na ránu, až přešely jiskry, až luckému vojvodovi vypadla uzda z ruky a z druhé meč. S koně se kácel, sletěl zalitý krví a mrtvý dolů mezi padlé a raněných tlupy, jež deptala kopyta koní.

Křik hrůzy a vzteku, křik divé radosti zahřimal kolem krvavou vřavou. Pražané novou silou udeřili, kupředu se probíjeli, a Lučanů voj se již kolísal, couval. V ten okamžik padl Čestmírov kůň. Než jezdec sám vyskočil na bystré nohy dále zas bodal a klestil si cestu, chráně se štítem.

Již ne jeden šíp mu vězel v kroužkované brni, již několik oštěpů trčelo v kožích černého štítu. A pořád lítaly šípy a kopí a nové se zabodly v štít prudkými ranami, až třásla se ratiště. Než i ruka silného hrdiny se třásla zemdlena tíhou. Čestmír již křičel za vojíny, aby mu podali jiný štít. Již chtěl svůj odhodit, vtom zabodl se těžký oštěp do jeho těla, a vůdce vráz na zemi klesl se štítem na rameni, se zbraní v ruce, plný šípů a kopí vražedných uprostřed ukrutné seče.

Stalo se, jak před bitvou řekl. Jeho hlava padla, ale vojíní jeho zuřiví tou ztrátou hnalí se divočeji vpřed a bili, nikoho neživili, až potřeli Lučany do jednoho. Dravé ptactvo se rozlétlo, zuřiví psi pobíti nebo se rozběhli, ale z Lučanů zůstali na krvavém poli všichni, i vojvoda, až na Strabu, jak macecha v úvale věštila.

Zpupnost Lučanů zkrušena, jich síla zničena. Pražané jásali, ale jásaní tichlo, jak pohlédli na mrtvého vůdce. Nesli jej ve zbroji a štít jeho plný oštěpů, nesli jej na chlomek, kde chtěl býti pochován.

A tam, kde přílbu mu sňali a zbroj, hlasně zahořekovali, když poznali, že to udatný Čestmír a jak se obětoval. — —

I připravili hned hrob¹ na chlumu pod starým dubem, a když tělo v noci po bitvě spálili a pochovali, nasypali na hrob velikou mohylu a celé pak vojsko učinilo tryznu svému padlému vůdci.

Připravili mezu mnoho, uvařili jej a potom sedli pít a pili na

¹ Místo, kde Čestmír byl prý pochován, je u samého Turska na návrší, kde lid říká Na Kráši. Za Hájkou stál v těch místech dub, jemuž říkali „dub silného rytíře“. Dobner pak vypravuje, že na polích u Turska viděl kus skály, která prý sem byla přivalena nad hrob Čestmíra. Opozdál, na jihovýchod od doučeného návrší, sluje jedno místo v polích Na zabitým.

paměť. A přijel Neklan z pražského hradu a poplakal nad hrobem Čestmírovým. Když tryznu udělali a popili, vstalo všecko vojsko a vytrhlo do pole dál do lučanské země.

V

Na bystrém nevzhledném koni uháněl Straba z krvavé bitvy. Hrot jeho oštěpu vlhký byl ještě krví, jak bodl hned na počátku boje prvního z Čechů, který naň vrazil. A dál se již Straba do boje nehnal. Uříznuv padlému uši vsedl na koně a nedbaje lomozu, křiku a troubení ujížděl pryč, jak by ho přišery štvaly.

Tak uháněl do večera; v noci pak sotvaže koni oddechu popřál, již chvátal zase dál, v chlumčanský kraj polem a ladami. Dědiny, sídla, vše míjel, aby nemusel říci, že utíká z boje. I minul den, minula druhá noc, a když bylo na úsvitě po té noci, dojel na znaveném koni sám znavený v samotu svého rodu.

Dědina v šeru ještě spala a tmavé ještě byly staré lípy, za nimiž prosvitoval bělavý pruh východu. Jak Straba vjížděl do dvorce, potkal ženy vycházející z jeho příbytku. Lekly se, když ho spatřily, a smutně pak řekly:

„V neblahou chvíli jsi přijel.“

Skočil s koně a hnál se do jizby, šeré ještě ranním soumrakem. Na loži u okénce leželo cosi pod bílou plachtou, dle obrysů ztuhlé, mrtvé tělo. A okénice byla otevřena na volnou cestu duši. Sotvaže dokročil k loži, strhl Straba plachtu. V bledém pruhu denního úsvitu, jenž chvěl se otevřeným okénkem, spatřil zsilanou tvář mladé své ženy. Oči zavřeny, vlasy v pramenech rozpuštěny a na prsou — sedlá krev, hluboká rána!

Nevěřil svým zrakům, trnul; vtom macecha stanula za ním jako přízrak v bílé rouše, nehnuče, šedýma očima přísně hledíc na mrtvou.

„Odhrň jí vlasy!“ řekla zachmuřeně.

Shrnul husté, krásné vlasy mladé své ženy nad pravým spánkem, polekán hrozným tušením. Shrnul vlasy a zhlédl tam krvavou ránu.

A již chvatně odhrnul vlasy nad levým spánkem. A zase tam pahejl, krvavá rána.

Němý úžasem, rozčilen, chvatně otvíral brašnu a dychtivě vyňal z ní uši se zakrvácenými náušnicemi. Byly to ženiny uši, to nyní poznal; tak zvěděl, že ona to byla, jež ho v boji napadla, že chtěla ho zabít a že ji zabil on sám. I mihlo se mu, jaká byla před jeho odjezdem, jak večer si zpívala tu divnou píseň.

„Tys to věděla!“ vzkřikl na macechu.

„Ale ty bys byl neuvěřil. Byls v jejím kouzlu. Byla Čechyně a měla k nám zášť. Pojď, obětuj v ouvale bohům.“

A Straba poručiv, aby mrtvolu vynesli ven za dědinu, zamračen, jakoby v děsivém vidění, šel v šerém úvalu za macechou.

DURYNK A NEKLAN

I

Zármutek padl na luckou zemi. Jako těžký, tmavý stín na ni ulehl. Nebylo rodu, nebylo dědiny, kdež by neoplakali několik mrtvých. Všude v hoři a v pláči jmenovali Tursko pole, kdež zhylnuli nejsilnější, nejdatnější z luckých mužů. Všude jich želeli, jejich smrti i toho, že těla jejich zůstala nespálena v poli na pospas dravcům.

Se žalem strach přikvačil. Roznesla se letem novina, že Čechové vytrhli z Turska, že již přešli pomezí. Odtud šla hrůza po všech župách. Lidé prechali od hranic hloub do země ke hradům, k lesům a vyděšení vypovídali, jak se teď Čechové mstí po všech dědinách.

Řeč ta nebyla planá a nešla jen z ustrašení. To svědčily za dne černavé sloupy a husté mraky požárů, za noci zlověstné záplavy, jimiž se rděla nebesa. Dědiny hořely, než i ne jeden lán hojného obilí zpráhl v jezeře plamenů a vítr roznášel dým z něho i čpavý zápach daleko krajinou.

A nebylo obrany. Silní zůstali na Tursku. Nepřítel rychle postupoval a zabíral župu za župou. I prosili všude o milost, žalostivě prosili a vzdávali se pražskému knížeti. Ten všude bořil hrady a v počech dával, a nejprve Vlastislav hrad, pak jiné i pevné sídlo Vlastislavovo nad Oharkou v Lukách. Syna však Vlastislavova tam nezastihl. Ale přišli a vyzradili, kde je, že se skrývá v chatrči u staré ženy, dále proti řece ve skalách. Ihned tam Neklan poslal své zbrojné, a než uplynuly dva dni, spatřil jediného syna Vlastislavova, sirotka mladičkého.

Chlapeček zlatých hebounkých kadeří, jež čekaly na slavnost posířin¹, byl pětiletý, dítě roztomilé. Když netuše svého neštěstí i nebezpečnosti, stanul před otcovým nepřítelem, upřel na něj prostomile své oči jasného pohledu a poklonil se, tak jakž byl naučen.

I slitoval se Neklan nad ním, nad jeho věkem, osudem i nad sličnou podobou. Ani vlásku mu nezkřivil a nevezal ho ani s sebou do zajetí. Ve vlasti ho nechal, i v samé lucké župě, a hrad mu tam dal vystavěti, aby měl vojvodský synek důstojné sídlo. Dragůš² slul ten hrad. Pevný však nebyl, neb schválně jej dal Neklan vystavěti na místě přístupném, nezištném, aby se nestal Lučanům oporou, kdyby se snad někdy spikli a chtěli se v odpor dáti.

Neklan se pak vrátil do Čech a slavně, s mnohou kořistí vjel na pražský hrad. Tu obětoval hojně oběti, velebě bohy, že mu dali vítězství, že je potřen hrozný nepřítel, na nějž jen se strachem myslíval, jak se probudil, za dne, i večer, když na lože ulehl, a jenž jako můra kazil mu poklid i spánek.

Lučanů hrdé plémě bylo pokořeno, a ten, jenž by nad nimi jednou byl panoval, Zbislav, synáček Vlastislavův, žil tiše, v ústraní, na hradě Dragůši. S ním tu přebýval jeho vychovatel, muž cizího rodu, Srbín, jménem Durynk, jemuž Vlastislav velmi byl důvěřoval.

I Neklan mu věřil a svěřil opět Zbislava i Dragůš hrad. Minulo léto, přešla jeseň, nastala zima. První po turské bitvě, první po smrti Vlastislavově. Dny se krátily a víc a více se zasmušovaly. A také mysl

¹ Posířina, obřad staroslovanský. Chlapečům se v sedmém roce jejich věku střihaly poprvé vlasy na znamení přechodu z dětského věku do chlapeckého.

² Stával asi na nevysokém ostrohu nad Oharkou v Postolaprterh

Durynkova. Neklidný chodil hradem, jako by nikde neměl stání.

Zlá myšlénka byla s ním všude jako stín a nedala mu pokoje. Ctižádost a lakota mu ji vnukly. Pořád se mu ozýval vnitřní hlas:

„Zbav se toho chlapce, zbav! Neklan nemá jistě pokoje, dokud Vlastislavův syn žije. Uklid' toho synka, ulevíš knížeti a kníže se ti odmění, a hojně, hojně. Tento hrad, jež spravuješ pro chlapce, bude tvůj vlastní a všechna krajina kolena. Budeš pánem a vladařem, a ne jen správcem a sluhou. Učiníš pražskému knížeti vděk, zbavíš-li jej toho chlapce nadobro, navždy —“

Tak mu šeptal běs, tak ho ta krvavá myšlénka mořila ustavičně, a nemoohl ji zapudit. Vracela se mu zas a zas, a nejvíce, když meškal o samotě. Než často, když i se Zbislavem seděl za zimních soumraků při planoucím krbu, chytlo ho náhle zlé myšlení. Chlapec pak žasl, co se děje, že se Durynk tak zamyslí, nebo jinak na něj hledí jeho zelenavé oči zpod hustého obočí.

Hned se však chlapec upokojil, když vychovatel vytrhnul se z myšlení, pohladil ho po zlatých vlasech, když vlídně zas na něj promluvil.

Tak vlídně také vyzval jednou Zbislava, aby s ním šel dolů k řece, že budou rybičky chytat. I vyskočil radostně rozmilý chlapec a v čapce a v kožíšku vyběhl chutě ven. Durynk, maje zlý úmysl v srdci, vzal bradatici³ a řekl, tou že vysekají kus ledu, aby mohli na ryby. Zbislav těše se poskakoval vedle něho. Šli k řece stezkou ve sněhu vyšlepanou. Bylo pozdě odpoledne a bylo jasno a mrazivo.

Pusto krajinou, ticho u řeky. Nehnutě stály na březích staré vrby, kleny i tmavé košaté olše holých ratolestí. Jen drobounké šišky se na nich černaly nebo dole na sněhu, jenž se mihotal kmitavým leskem jakoby plný křišťálů. I vysoká, uvadlá tráva po břehu i křoviny bělaly se a svítily blesky sněhových jehliček. Řeka mlčela. Na lesklém zelenavém jejím ledu bělaly se chumáčky zmrzlého sněhu jako bílé květinčky vodní. Sem Zbislav bujně vběhl, chtěl ke druhému břehu, stanul však, když vychovatel mu řekl:

„Postoj, až vysekám díru.“

A sekal. Chlapec zvědavě hleděl na každé seknutí, jak se led rozstříkoval, štípal a pukal, až se pak zamihla voda, až dobře bylo do ní viděti širokým otvorem. Tu Durynk lahodně pobídl:

„Ó, panáčku můj, podívej se, hle, jak plovou ryby pod vodou. Co jich je, jak se tam hemží!“

A chlapeček důvěřuje, nic netuše, po pacholetsku sklonil kolena a kleče díval se dychtivě do vody po rybách. A jak se nahnul, jak níže naklonil kadeřavou hlavičku, dostal sekerou do útlého krku. —

Krev rozlila se po čistém ledu a bělostném sněhu. Durynk odhodil sekeru, vytáhl z mošny u pasu nůž a dokonal ohavné dílo. Pak chvátil pryč, odtud. —

V olších, ve stromech počalo se již tmít, za kmeny plál obzorem červený pruh po zhaslém dni. V tu chvíli teskného soumraku našli lidé na ledu chlapecké tělo bez hlavy. Po čapce, jež stranou sletěla, po kožíšku poznali, že to trup knížecího syna. Strnuli, zděsili se a hořce litovali nebohého chlapce. I odnesli jeho tělo na hrad.

Tam se však marně sháněli po Durynkovi. Řeklo se jim, že si před chvílí náhle dal osedlati koně a že na něm vjel z hradu. Kam, nikomu neřekl, a nikdo nevěděl.

Pakrač. příští úterý

Staré pověsti české

Alois Jirásek

II

Na pražský hrad rovnou zamířil. Když sem přibyl, seděl kníže Neklan právě v radě s lechy. Durynk, chtěje přede všemi svůj skutek oznámiti, nečekal a vstoupil. Vstoupiv pozdravil, a když kníže překvapen jeho příchodem jemu pokynul, promluvil hlasem přede všemi:

„Býval jsem luckému vojvodovi věren, ale tobě, kněže, chci věren býti více. Věř tomu a věz, že jediným seknutím sekery toho jsem dovedl, abys ty, kněže, abyste vy všichni bezpečně spali na obě uši najednou. Pamatoval jsem, že kdo chce v domě škody zbýti, nedá jiskře ohněm býti. A tu jiskřičku jsem já předešel, uhasil, abych vás od budoucí zkázy zachránil.“

Rozbaliv uzlík, který pod paží měl, vyňal z bílé rouchy uťatou hlavu chlapcovu, zlatě kadeřavou; byla ještě jako živá, jediné že nemluvila. I položil ji na stůl před knížetem a lechy a zvolal ukazuje na hlavu:

„Hle, mstitel krve otcovy, který by vás jednou hubil, leží poražen bez vaší krve! Ten, věřte, kdyby byl došel mužného věku, mnohý z vás a z vašich měl by krvavou hlavu.“

Zhrozil se kníže, odvrátil tvář, zhrozili se lechové. Hlasy hněvu, hrůzy, ošklivosti zvučely síní. Až kníže pak povstav, hněvem zarudlý, jiskře očima, prudce k Durynkovi promluvil:

„Sklid' z našich očí svůj dar, nešlechetníče! Komus chtěl posloužit? Mně? Což myslíš, že bych nedovedl učiniti to, cos ty spáchal? A já bych byl svého nepřítele zhubil, ale tys zabil svého pána. Syna svého dobrodince, nevděčníku! Já ti ho zabít nekázal, ale abys ho ctě choval. Tys ho měl stříci, a tys takto s ním udělal? A tys odměnu očekával? Nuž udělím ti ji, a věru veliký dar tobě dávám. Věz: ze tří smrtí sobě jednu zvoí, kterou budeš chtít. Buď po hlavě skočíš z vysoké skály, buď sám se oběsíš na kterémkoliv stromě, buď probodneš se vlastním svým mečem.“

Durynk jako sněh bílý vyslechl rozsudek rozhněvaného knížete, pak hlavu sklopil i zraky, bral se ze síně a třesa se povzdechl:

„Běda, toho jsem se nenadál. Běda!“

Ale nikdo ho nelitoval. I odešel Durynk z hradu a oběsil se na jedné vysoké olši, jež stála vedle cesty. Odtud té olši, pokud nebyla poražena, říkali Durynkova olše. — —

III -

Za onoho času rozkládal se na Skalkách proti Vyšehradu posvátný starý háj¹. V šeré jeho hloubi pod krytem mocných stromů stála na omšeném balvanu mračná modla Morany, strašlivé bohyně, jež vodila lidi k věčnému prahu. V šerém tom háji i kolem něho volnou výšinou bylo pole její neúprosné vlády. Početné mohyly travou zelené zvedaly se tu nad popely mrtvých.

Níže na svahu, opodál potoka Botiče, nad nímž se splétaly haluze kořatých korun, byla menší „hrobka“; ale vzácnější popely skrývala.

Tu ve stínu šumících stromů odpočívali ve hrobech kameny obložených, pod nasýpanou mohylou vojvodové země. Moudrý Přemysl, jenž zemi dav zákony a řád, první byl sem uložen, a všichni, jak po něm ze stolce knížecího zemi vládli: Nezamysl, Mnata, Vojen, Vni-slav, Křesomysl. Tu pochovali také kníže Neklana, když mu smrtí ztichlo srdce.

Pak sešli se lechové a starostové rodů v háji u Jezerky a zvolili sobě za knížete Hostivíta. Zvolivše vedli jej u hlučném průvodu na Vyšehrad, kdež jej posadili na knížecí stolec a knížecí, někdy Přemyslovu čepici na hlavu mu postavili.

Když pak po letech sešel smrtí, uložili ho na dolejší hrobce vedle předků.

¹ Starý dům na břehu Botiče pod Vyšehradem, ozdobený na svém průčelí málo vkusnými obrazy pěti pohanských knížat českých a knížete Vratislava a sv. Václava, stál dle pověsti na místě, kde bývalo pohřebiště pohanských knížat českých. Říkalo se tu Na hrobce. Pohřebiště obecné, „velká hrobka“, rozkládalo se prý na Skalkách, na návrší, kde nyní stojí klášter Na Slovanech. Tam, kde prý stávala modla bohyně Morany, založil sv. Václav malý kostelík sv. Kosmy a Damiána, který podnes stojí před kostelem Na Slovanech. V nynější své podobě pochází ze 17. století.

**POVĚSTI DOBY
KŘESŤANSKÉ**

Zřel jsem stíny zašlých věků . . .

Vrchlický

Umiká pověst o časech prvních let, zanikl pramen báječných zkazek z pohanských věků.

Nový čas nastal a s ním nové a divné příhody paměti hodné. Nový čas nastal, to jak přišli předchůdcové země křesťanské. Přišli jako záře denní před svitem, a vyjasnilo se po nich, neboť přinesli poznání jediného Boha.

Zpěv zazněl z hlubin tmavého hvozdu od moravské strany a rozléhal se z mrákavy lesů slovanským hlaholem:

„Zvolejme k Bohu a spasiteli našemu, předcházejme tvář jeho v hlásání —

Zaspívejte Hospodinu píseň novou, zaspívejte Hospodinu, zvěstujte v národech slávu jeho — —“

A hle, z pomezí hvozdu u zemské brány, kudy se chodilo do Moravy přes Litomyšl hrad a Hrutov hrádek, Trstenickou cestou vyšli kněží jediného Boha, Metoděj biskup a s ním árulové jeho a žáci. Ten již prve s bratrem svým Cyrilem, mužem svatým, probral rádlím slova uhor srdce pohanů v moravské zemi a v slovenské a zasíval pšenici svatého učení a dobrých skutků.

Ten tedy přišel k Čechům od Moravanů, kteříž se Moravany nazývají od země své; řeč jejich však i Slováků řeč jedna byla, jakož i jest, tak jako v české zemi, neb jednoho národa byli a jsou.

A Metoděj arcibiskup ze slavného Velehradu přišed, požehnal české zemi na jejím prahu a začal hned s dílem božím tu při mezích země, na Litomyšl hradě i v podhradí. Odtud pak šel s kněžimi dále do kraje a všude hlásal a učil a vykládal slova knih i jejich rozum.

A byli rádi Čechové, že slyšeli veliké skutky boží svým jazykem, a hrnuli se ke kazatelům a k Metoději, v němž hořela pravá láska Kristova a čistě milování, a poslouchali jej, když hlásal:

„Pokropím vás vodou čistou, a očistíte se od model svých i od hříchů svých, a jediný Bůh slituje se nad vámi a pohrouží hřichy vaše v hlubině — —“

Libila se jim jeho řeč a učení i zpěv jeho kněží, i dávali se křtít, jak byl již učinil kníže Bořivoj a manželka jeho Ludmila, dcera Slavibona, vojvody pšovského, a shromažďovali se, když kněží sloužili Bohu hlaholem slovanským, neb měli v slovanském jazyce evangelie i žaltář a ostatní knihy.

A tu lidé zkroušeně se modlili a v srdečné pobožnosti zpívali, jak je kněží naučili: „Hospodi, pomiluj ny!“ a jiné písně.

Kdekoliv se sv. apoštol děle zdržel kázaje, všude zakládal kostelíky ku slávě boží na paměť Klimenta svatého. Z těch první založil v Litomyšl na knížecím hradě, ten první ku cti sv. Klimenta vysvětil. Druhý pod tím jménem v Hradci nad Labem; třetí byl založen na Sudské, čtvrtý na Vyšehradě a pátý na Levém Hradci.

Pokračování příští úterý

KDO
INVESTUJE
TEN
BOHATNE

Hledám nemovitosti na prodej!

Kupců je stále dost - procenta
jsou nízká tak, jako v roce
1979.

Mám rodinné domky, nájemní
(apartmentní) domy, obchody.
KOUPĚ TOHOTO MĚSÍCE:
6.8 akru u Wisconsin Dells
a 'trailer' dům se všim komfor-
tem, blízko jezer a řeky Jenom
za 35 tisíc dolarů.

Kdo má rád přírodu a klid,
rád zamění rušný denní život
alespoň o víkendech a dovolené.
Nenechte si ujít tuto příležitost!
Několik českých rodin už tam
v okolí bydlí.

WESTCHESTER

rodinný dům o třech bytech,
3-3-2 ložnice za \$ 249.000

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 W. Čermak tř.
Berwyn, Ill.
c. tel. 484-4800

Naším milým čtenářům na vědomí:

Při prohlídce knih jsme
zjistili, že mnoho našich
čtenářů "čte na dluh". Pro-
to jsme byli nuceni rozeslat
velký počet upomínek, což
nám zabralo hodně času a
také stálo hodně peněz za
poštovné, které je dnes vysoké.
Prosíme, zasílejte před-
platné včas. Děkujeme.

Podporujte Hlasatel

Máte zapláceno předplatné ?

Kde možno koupit Hlasatel:

Austin a Čermák Rd., Cicero.
ve stánku

Miloš Pancner,
6038 W. Čermák Rd., Cicero.

Prague Sausage,
6312 W. Čermák Rd.,

Berwyn - pouze nedělní

Redakce Hlasatele,

6426 W. Čermák Rd.,

Berwyn.

Fred Pancner,

6514 W. Čermák Rd.,

Berwyn.

Roh Oak Park a Čermák Rd.,

Berwyn - stánek.

26th a Ridgeland,

Berwyn, stánek - nedělní.

Čermák Rd. a Ridgeland,

Berwyn, stánek - nedělní.

Čermák Rd. a East Ave.,

Berwyn, stánek.

V New Yorku: Candy Store,

1437 - 1st Ave.,

New York, N. Y.

Help Wanted

LIGHT ASSEMBLY

Growing electrical-mechanical
manufacturer has immediate
openings for full-time factory
work, day shift. Prefer experi-
ence in soldering and crimping
but will train conscientious work-
ers. Good vision and the ability
to work quickly and accurately
with small and delicate parts is
required. Must be able to speak
and understand English.

We offer weekly pay checks
with scheduled pay reviews plus a
full benefit package including
medical insurance, profit shar-
ing, and much more.

If interested, please apply in
person (no phone calls accepted)
between the hours of 10:00 AM
to 2:00 PM at:

AMERLINE ENTERPRISES
Co., Inc.
1411 S. Laramie Ave.
Cicero, IL 60650

WANTED TO BUY

Old Toys, Cars, Trucks, Foot-
ball and Baseball Cards, Old
Tins, Coffe, Tea, Tobacco,
Japps Potatoe Chip Cans, Old
Magazines, Cracker Jack Items,
Iron Mechanical and Still
Banks, Marbles, Old Walt
Disney Items, Lone Ranger,
Batman, Gene Autry, Old Comic
Books, Beer Steins and Glasses,
Old Postcards.

Call NORM at 863-8979
or 447-7955

Seznámení

Nino hledá seznámení s dívkou,
rodinný život a přátelství.
Tel. 348-3795

Naším čtenářům

na vědomí:

Vážení a milí čtenáři,
prosíme vás snažně, všimněte si
strojem tištěného data vedle va-
šeho jména na 1. straně nahoře,
do kdy máte zaplácené předplat-
né. (8-89 t.zn. do srpna 1989;
1-90 t.zn. do ledna 1990) a
Zaplat'te včas předplatné. Ušetří-
te nám práci a vydání za 2
obálky, známky a upomínku.

Děkujeme REDAKCE

"Člověk cestuje světem aby
našel to, čeho je mu třeba a vraci
se domů, aby to našel."

- George Moore

Help Your Heart

American Heart Association

Women and Heart Disease

Heart attack is the leading cause
of death among women in the United
States.

It's a fact that surprises many
people who consider heart attack "a
man's disease." But almost half of the
more than 520,000 people who die
of heart attack each year are women.
And it doesn't stop there.

More than 90,000 women die each
year of stroke. In fact, diseases of the
heart and blood vessels, including
heart attack, atherosclerosis, high
blood pressure and stroke, are the
leading killers of women.

The good news is that those
numbers can be reduced, and women
themselves hold the key. The secret is
in knowing and controlling risk
factors for cardiovascular diseases and
in recognizing the tremendous
influence women have over the
health of their families.

Many risk factors for heart disease
are changeable. But some can't be
changed. Unfortunately, heart disease
risk for women and men increases
with age. Gender is another risk
factor — more men develop heart
disease earlier than women, but
women's risk increases after
menopause. Black Americans have a
greater risk of heart disease than
white Americans, primarily because
of a nearly three times greater
prevalence of high blood pressure in
blacks than in whites. A family
history of heart disease is another
risk factor.

Be aware of these unchangeable
risk factors, but concentrate on the
risk factors that can be changed. For
instance, if you smoke — quit!
Approximately 22 million American
women smoke, making them two to
six times more likely to have a heart
attack than women who don't smoke.
Smokers also have two to four times
the risk of dying within one hour of
a heart attack.

High blood pressure increases the
risk of stroke, heart disease and
kidney disease. Women who are
pregnant, past menopause, black,
overweight or take birth control pills
are most susceptible to high blood
pressure. Have your blood pressure
checked often. If it is high, follow
your doctor's recommendations on
how to control it, such as modifying
your diet, and limiting your intake of
sodium. If necessary, your doctor

may also prescribe medication to
control high blood pressure.

High blood cholesterol is another
major risk factor for cardiovascular
disease. Cholesterol tends to build up
in the walls of arteries, reducing
blood flow to the heart and brain.
But cholesterol in the blood can be
reduced by limiting the cholesterol in
your diet to 300 mg. per day and the
saturated fat to 10 percent or less of
total calories.

Starting and maintaining a regular
exercise program and reaching and
maintaining your ideal weight can
also reduce your risk.

The American Heart Association
has recommended that all Americans
reduce their risks of heart disease for
several decades. The results are
encouraging. Since 1963 the age-
adjusted death rate for coronary heart
disease has dropped 47 percent.
Female smoking has declined by more
than 26 percent in the last 20
years — one of every four women
who smoked regularly in 1966 has
quit. The average American diet now
includes only about half the daily
cholesterol as a decade ago.

Women are further able to control
the incidence of cardiovascular
disease because of their unique
influence. Although the number of
women in the workforce has
increased significantly over the past
30 years, women are still more apt to
shop for and prepare food and to
look after the health of their families.

Be aware of your health. Learn
more about the healthful preparation
of foods you love. Start an exercise
program alone or with your family,
such as walking, skating or biking. Be
sure that you, your spouse and
children don't smoke.

In the past, women took care of
their husbands' hearts. As we enter
the 1990s, women are taking the lead
in the prevention of heart disease for
themselves and their families.

For more information, contact your
local American Heart Association.

R · E · C · I · P · E · S

American Heart Association
Raisin-Oatmeal Cookies

Special thank-you hugs come with these cookies. A welcome
lunch box or after school treat. The kids won't want to share them
with their friends.

1 cup	flour, sifted	1 cup	brown sugar
1/2 tsp.	baking soda	1/3 cup	oil
1 1/2 cups	quick cooking oats	1/2 cup	skim milk
2	egg whites, slightly beaten	1 tsp.	vanilla extract
1/4 tsp.	cinnamon	1 cup	seedless raisins

Sift together flour, baking soda and cinnamon. Stir in the oats.
Combine egg whites, brown sugar, oil, milk, vanilla, and raisins and
add to flour mixture. Mix well.

Drop batter a teaspoon at a time onto an oiled cookie sheet. Bake
at 375° F. for 12 to 15 minutes, depending on texture desired. Shorter
baking time results in a chewy soft cookie, the longer time in a crisp
one.

Yield: 3 Dozen

Help Your Heart Recipes are from the Fourth Edition of the American Heart Association
Cookbook. Copyright 1973, 1975, 1979, 1984 by the American Heart Association, Inc.
Published by David McKay Company, Inc. (a Random House, Inc. company)

"Pouze omezenou dobu můžete vinit druhé lidi za svůj osud, pak musíte vzít na sebe samého nějakou zodpovědnost," říká Kristine Bailey. "Počet členů tlup (gangs) se zdaleka neblíží počtu lidí, kteří chodí do kostela."

Baileyová říká, že poslední odhady ukazují 260 "gangů" v černých obcích v Los Angeles, které čítají 24,000 členů. Odhaduje se, že prodej drog v černé Americe dosahuje 16 až 20 bilionů ročně. A přece existuje 25 organizovaných vyznání mezi černými Američany zahrnujících v sobě 38,362 církví či kostelů, které reprezentují asi 13,850,000 černých křesťanů. V tom nejsou započítány tisíce Muslimů a nepřidružené církve.

Mnozí černí pastoři, kteří kdysi volali "Let my people go," je zklamali. Nejsou již proročtí, ale patetičtí. Jejich vůdcovství udělalo z vlády, zvláště z demokratické strany, modlu a klanějí se u oltáře federálních programů a federálních soudů, a již nechtějí slyšet hlas Boží nebo kázat o hříchu a spasení.

Baileyová vidí mnohé v černých kostelích kráčeující touže cestou jako Jim Bakker a Jimmy Swaggart, bez morální, etické a finanční zodpovědnosti.

Pastoři ukazují svůj úspěch tak, že "porovnávají, kdo přijede v největším a nejdražším automobilu", říká Baileyová. Sestry si pyšně vykračují se svými velkými klobouky, které si koupily speciálně proto, aby se mohly ukázat. Bylo by oživením (revival), takovým, jaké naše náboženské obce nikdy před tím neviděly, kdyby se spojily černé církve všech denominací a všech vyznání dohromady jako jedna církev Boží, a řekly "gangům" a prodávacům drog: "My už to nebudeme dále snášet." A pak by mohly říci trpícím rodinám: "Jsme tu, abychom vám pomohli."

Jeden z těch, kteří by obdrželi pečet' schválení je Rev. Sam Hines, pastor kostela Church of God na Third Street ve Washingtonu. Hines myslí, že příliš mnoho černých pastorů "ztratilo smysl služebnosti."

Hines říká, že menšiny dívající se na televizi vidí představu bohatství a moci, a "černé děti se obrátily k drogám jako způsobu jak dohonit ostatní společnost. Hines, který přijímá 390 lidí z ulice denně ve svém kostele a poskytuje pomoc dětem v některých městských veřejných bytových projektech věří, že zásah do života dětí musí začít dříve, než se jejich pojem hodnot navždy neodvratně zvrhne.

Hines je povzbuzen novou generací černých pastorů, říká, že se vracejí k poselství, které kdysi kázala generace jeho dědečka.

Jedním z těch mužů je Dr. Tony Evans, pastor v kostele Oak Cliff Bible Fellowship v Dallasu. Evans je také zakladatelem a prezidentem Městské alternativy (Urban Alternative) která, jak říká, je určena k tomu, aby "opatřila biblické odpovědi na kritické otázky a problémy městských obyvatel všeobecně černé Ameriky obzvláště."

Evans úspěšně umístil 50 mladých lidí bez zaměstnání; zavolal místní kostely a požádal aby ho zavolali, než někoho přijmou. "My od nich očekáváme zodpovědnost," říká "jako je činí zodpovědnými jejich zaměstnavatelé, a zodpovědnost je klíčem k jejich úspěchu."

Ačkoliv Evans říká, že cítí bolest rasismu, i od některých bílých evangelíků, "černí nesmějí používat rasismus jako výmluvu za své vlastní chování. Rasismus nepřivodí těhotenství. Rasismus vás nenutí používat drogy."

Evans říká, že skutečnost "Black in White America" (Černí v bílé Americe) a televizní program "Nightline", který v diskusi pokračoval, ignorovaly černé kostely, dokazuje, jak malou moc černé církve teď mají.

Baileyová je přímá ve své předpovědi toho, co bude znamenat "obrátit" černé církve na pravou cestu. "Jsem přesvědčena, že když něco neuděláme, abychom obrátili směr morální dekadence, který teď souží naši (černou) společnost, budeme v několika málo letech svědky skutečného vyhynutí krásné a nadané rasy lidí. A jako se rakovina šíří do předměstí střední třídy, uvidíme nakonec smrt národa."

Památník obetiam Stalina

B.-RFE.

V Moskvě vypísali umeleckú súť až na výstavbu památníka obetiam stalinského teroru. Heslom je: Nevinní trpiaci, vrhaní do väzení, pracovných táborov, alebo zavraždení počas rokov stalinského kultu osobnosti. Na súť až sa zúčastňuje 175 umelcov a architektov, návrhy a modely sú vystavené v donscom kláštore v Moskvě. Návrhov je veľa.

Najsilnejšie zapôsobila pyramída z ľudských lebiek, rozdrvených tiel, rúk trčiacich zo zrúcanín. Památník by mal stát' na Červenom námestí.

Iný návrh používa mramorové tabule, železné nosníky a žulové piliere, ktoré majú svedčiť o miliónoch trpiacich z čias stalinských deportácií, násilnej kolektivizácie, stranických čistiek a

politických monstreprocesov.

Iný návrh umiestňuje ľudskú postavu, rozdrvenú železnými dverami do červených múrov Kremľa. Na dverách sú roky: 1918 a 1953 - svedčiacie o tom, že teror sa začal ešte pred stalinskou érou. Najviac návrhov sa však venuje len rokom absolútnej moci Stalina - 1930 až 1953.

Do polovice septembra mala komisia vybrať 10 najlepších návrhov z prvého kola súťaže. Každý z týchto desiatich návrhov odmenia cenou 2.500 rubľov a postupuje do ďalšieho kola.

Istý mladý študent architektúry odsúdil všetky návrhy ako príliš mierne. Podľa neho by sa mali kremel'ské múry natriet' krvou občanov. Iný by chcel obkolesiť celú Moskvu skleneným múrom, aby sa zachovalo hlavné mesto svetového komunizmu.

Tell Social Security when you move

By Michael Butler
Field Representative in
North Riverside

People who receive Social Security or supplemental security income (SSI) payments very often forget to notify Social Security when they move or change their address, particularly if they have direct deposit. Failure to notify Social Security of a change of address is one of the most frequent causes of failure to receive the monthly payment.

One reason for this appears to be the fact that many people assume it is enough to notify the post office when they change their address. However, the post office only forwards the mail to the new address for 1 year. Then it automatically sends back any mail that is not properly addressed.

Many people have their checks sent directly to their accounts in the bank or other financial institution. Direct deposit makes it

unnecessary to wait in line to cash their check and may avoid the risk of theft or loss.

However, Social Security also sends out important information to beneficiaries that may affect their benefits. If Social Security does not have a current address, the beneficiary may not receive important information that could result in their payment being reduced or stopped without first receiving prior notice.

SSI recipients may have additional problems if they do not report their new address. Their living arrangements are part of the basis on which their payments are granted. Failure to report a change in living arrangements could result in an overpayment - receiving benefits to which they are not eligible or even an extra payment. The law requires overpayments to be repaid.

A change in address may be reported by telephone, mail, or by visiting any Social Security Office.

**Český národní hřbitov
v Chicagu**

již přes 100 let dobře slouží potřebám československé krajaňské veřejnosti v Chicagu a okolí.
Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASARYKOVA MAUZOLEA s křídly Dr. Ed. Beneše a Gen. M. R. Stefanika.
Obstaráme letní i zimní zdubení hrobtů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.

Tel. 788-8442, 539-8442
5255 N. Pulaski Rd.
CHICAGO, IL 60630

Poslouchajte náš rádiový program každou nedělu v 9 hodin ráno na WCEV 1450

SINCE 1921... First National Bank of Cicero

Provádí bankovní služby veřejnosti.
Základ spolehlivé společnosti

6000 West Cermak Road.
2500 South Cicero Ave.

Cicero Illinois 60650 Phone 780-5000 Member FDIC

(Čtvrtý týden v září)

Jaroslav Moudrý

Bývalý prezident Spojených států Richard Nixon, který resignoval v roce 1974 uprostřed skandálu zvaného 'Watergate', začíná být uznáván jakožto velký prezident. Jeho rodné městečko Yorba Linda, okres Orange v Kalifornii, prohlásilo den jeho narození za místní svátek. Městští zaměstnanci budou mít volno. Starosta města Henry Wedan prohlásil: "Nejsme zde, abychom soudili historii, ale jsme zde, abychom ji uznali. Mnozí z nás cítili, že bylo na čase, aby byl uznán svátek na počest presidenta Nixona a tento čas přišel." Nixon se narodil na tamní farmě dne 9. ledna 1913.

Nixon je pomaloučku vytahován z 'veřejného prokletí'. Není to nic neočekávaného. Psali jsme o tak zvaném 'skandálu Watergate' již před několika lety a byli jsme za to napadeni jistým vyučencem českých bolševiků, kteří nás obšťastňovali svou přítomností v roce 1968. Dle hlasu poznáte je. Nixon byl totiž jedním z prvních, kteří nejenže odkryli bolševiky na veřejných a sensitivních místech amerického života, ale také dokázal je přivést před spravedlnost.

Největší jeho zásluhou ovšem byla koncepce jeho zahraniční politiky. Postavil dva z největších bolševických národů světa proti sobě. Isoloval Čínu od Sovětského svazu. To, co se děje dnes, je jen logickým následkem rozbití největšího a nejmocnějšího bloku, jaký svět kdy znal. Nebyl tak mocný technicky, organizačně, ideově, ba ani ne politicky, ale vzdor všem svým nedostatkům byla to lehce ovladatelná masa více než jednoho bilionu lidí spolu s územím tak velkým, takže jakákoliv vojenská akce by byla velmi obtížnou a její úspěšné zakončení by rozhodně ovlivnilo naši civilizaci v negativním smyslu.

Pro lidi s evropským vzděláním ovšem tato koncepce nebyla ničím novým. Byla totiž založena na historické problematice a strachu, který se do dnešní doby udržel pod jménem 'žluté nebezpečí'. Ovšem dle některých amerických liberálů je to 'diskriminace', ale skutečnost je skutečnost. Kdo se nechá politicky a hospodářsky zotročit proto, že se bojí nějakého slova, které není ničím jiným než chytré vymyšlenou nadávkou, demagogicky obratně užívanou za účelem dosažení kalných úmyslů?

Bolševismus pochází jako stará krysa, z temného kouta hlubokého sklepení. A s ním též program liberálů a jejich činnost. (Užitím slova 'liberál' přejímáme americkou frazeologii. V evropském pojetí, zejména v českém, liberál je přívržencem liberalismu, to jest hnutí, které usiluje o úplnou svobodu jednotlivce! Je tedy pravým opakem kolektivistických ideologií a nauk a protipolem socialismu. Hlavním představitelem liberalismu v první republice byla strana národně demokratická, strana živnostenská a s nimi do jisté míry i strana národně socialistická, bývalá strana národně sociální.). Američtí liberálové, většinou zakuklení socialisté a bolševíci, stávají se předmětem posměchu pro svou neschopnost říci něco jiného než ono Rooseveltovo 'utrat, utrat' a zdaňuj a zdaňuj'.

Nedávno televizní stanice CBS přinášela program, ve kterém se debatovalo o omamných jedech. Vedoucí debaty citoval kritiku liberálních demokratů Bushova plánu na boj proti omamným jedům. Dříve než šéf štábu Bílého domu John Sununu mohl odpovědět, jeden z asistentů Bílého domu začal se nahlas smát. "Hrozně rád to slyším", řekl, "demokraté jdou na nás se svým liberálním požadavkem, abychom utratili více a více peněz. Nikdo v Americe na to již nenaletí. Jestli je to vše co mají ve svém programu, pak nemají vůbec nic."

Předseda Ústředí pro společenskou změnu, Pablo Eisenberg řekl: "Myslím, že liberalismus je unaven a na obraně, pokud a cokoliv liberální hnutí znamená dnes. Velká část hnutí se stále dohaduje zda to, co udělali před patnácti či dvaceti lety bylo správné - stále argumentují o programu 'Velké společnosti' (Great Society)".

"Řeknu vám, proč chladne krev v žilách liberálů", prohlásil senátor Daniel Patrick Moynihan, demokrat z New Yorku. "Byla to stálá jejich představa a myšlenka, že jsou to konzervativci, kteří jsou těmi bastardy. Nyní mladí lidé se stávají konzervativci a my jsme ti staří bastardi." Ze Šavla se stává Pavel.

Američtí liberálové, tak jako naši socialisté, mají mnoho společného. Především hodně mluví o problémech; v tom jsou přímo jedineční. Konečně vidíme to i v našem zahraničním tisku. Ale když dojde k činu, je vždy zle. Bylo tomu v roce 1938, v roce 1945, v roce 1948, v roce 1968, v sedmdesátých letech a je tomu tak i dnes. Jak to říkávala moje máti: Skutek utek!

Irving Berlin, jeden z nejpobulárnějších skladatelů písniček, zemřel dne 22. září ve věku 101 let. K námětu se vrátíme zvláštní úvahou, neboť nikdo nezodpověděl otázku, zda-li Irving Berlin byl větším skladatelem či nakladatelem.

Boris Jelcin, jeden z vůdců opozice, jemuž se Gorbačovova perestrojka zdá být příliš pomalou, byl na návštěvě v Americe. Svým vystoupením na americké veřejnosti, vzbudil právem velkou pozornost. Nyní se snaží 'prodat' Ameriku svým soudruhům doma. Říká jim, že zná zemi, kde průměrně pracující člověk je štásten a zabezpečen. Touto zemí jsou Spojené státy. Po dobu dvou let dráždí Gorbačova a je otázkou, do jaké míry ho vydráždí svým popisem Ameriky. Zde jsou některé jeho výroky: "Jeich nákupní střediska mají 30 tisíc druhů potravinového zboží", řekl shromáždění svých přívrženců, kterých bylo asi 30 tisíc. "Ani si to nedovedete představit. To je, proč se lidé cítí tak bezpečni." Dále: "Američané vědí, jak se má pracovat. Těší se ze života a jsou lidšti. Žijí velmi dobře."

Dále ukázal prstem na sovětskou představu budování socialistické společnosti: "Naše heslo, které jsme užívali po dlouhá desetiletí. 'dohojíme Ameriku a nechme ji za sebou', napáchalo velké škody. neboť existovalo pouze pro sebe, pro prestiž režimu, ale ne pro lid. . . . Nikdy je nedohoníme a nikdy je nepřehoníme. Není ani třeba se o to pokoušet. Musíme se snažit o uskutečňování lepšího života pro náš lid."

S tímto posledním výrokiem nelze tak lehce souhlasit. Svobodné Rusko, či nějaká ta federace, či i Rusko samé, má daleko větší možnosti než Amerika. To není nic nového. Kdyby Rusko nebylo tak bohaté na vše, přírodní bohatství a talent svých lidí, jistě by pod režimem komunistů dávno bylo zemřelo a upadlo v zapomnutí. Amerika je krásná země, ale bohužel, přišlo do ní mnoho špatných lidí. Hospodářský emigrant měl důvody k svému přesídlení a velmi často tyto důvody byly způsobeny:

jeho neschopností, či nedostatkem pracovní příležitosti, aby se uživil. Není také žádným tajemstvím, že bez zásahu socialistických a bolševických pučistů a teroristů bylo by dnes Rusko daleko nejpřednějším státem světa a to i politicky, neboť málokdo má tolik tolerance všeho druhu, jako právě Rusové. Snad právě proto, mimo zájmu okolního světa a výše již zmíněného bohatství země, mohl se bolševismus tak dlouho udržet.

When you have questions
about investing...
see the
Banking Professionals.

At the Affiliated Bank/Western National we take a personal interest in our customers. We take the time to listen to your needs, answer your questions and discuss your investment alternatives.

We offer a complete range of financial services including discount brokerage and insured tax-exempt Unit Investment Trusts

The Affiliated Bank/Western National... we have the personalized service you need and the investments you want to help you effectively manage your money.

Affiliated Bank/Western National

5801 West Corman Road Cicero, Illinois 60650
6001 West Ogden Avenue Cicero, Illinois 60650

Depositors insured
up to 100,000 dol.

Member
FDIC

Do Československa 1989

Skupinové odlety každých 14 dní za snížené ceny. Rovněž máme zájezdy do Vídně, Frankfurtu, Mnichova a Říma, také za snížené ceny.

Poutní zájezd do Říma ke kanonizaci Bl. Anežky České ve dnech 9.-16. listopadu 1989, Swiss Air z Chicaga přes Curych do Říma. Ubytování, prohlídka římských památek, celodenní zájezd do Assisi, zájezd na Monte Cassino, 4 večere a transfers. Cena je \$1,375.00 za osobu při dvoulužkovém ubytování.

Milwaukee Folk Fair, tradiční zájezd autobusem v neděli 19. listopadu. Odjezd v 9.00 hod. dop. a návrat v 8.30 večer.

TUZEX, oblíbený dárek Vaším příbuzným a přátelům. Pošlete včas, než bude předvánoční nával. Vyřizujeme také zaslání balíků do Československa.

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za zvlášť nízké ceny.

Vyžádejte si podrobné informace u

Weber Travel Agency

6805 W. Čermák Road, Berwyn, IL 60402

Tel. 312-749-1333,

po 11. listopadu area číslo je 708 místo 312.